

Men der var andre end mig, der syntes, det var upassende, og derfor gik der ikke ret lang tid, før de strøgkunder, som bankerne og forsikringselskaberne troede de skulle have glæde af, forsvandt hen til andre bydele, hvor der så var de spændende miljøer med små sjove butikker.

Jeg synes også, det er underligt, at vi skal have så mange små pizzeriaer og kiosker med et tvivlsomt vareudbud rundt omkring i byerne. Men de er der kun, så længe der er kunder til det, og når kunderne er væk, er butikken også væk. Og så kommer der nye, måske spændende butikker til.

Det billede, man har af, at lejeren på en eller anden måde kommer i udlejers kløer og ikke har mulighed for at betale hverken det ene eller det andet, kan vi heller ikke nikke genkendende til. Tværtimod er det jo sådan i vore dage, at for en lang række særlig mindre butikker er både den maskinpark, de har – og det kan være alt fra kølediske til fabrikationsmaskiner – og meget af det inventar, de har, noget, de indgår lejeaftaler om, simpelt hen fordi det er så dyrt, at de ikke har råd til at købe det, særlig hvis de er i en iværksætterfase.

Men der er jo ingen lovgivning, der bestemmer, hvor meget de skal betale i leje, og i hvor lang tid de må leje deres kølediske, deres reoler, og hvad de ellers lejer, og derfor er der ingen grund til den bekymring. De mennesker, der indgår de her kontrakter, er fornuftige og velovervejede mennesker, og hovedparten af dem har en advokat med som bisidder, inden de sætter deres underskrift på en lejekontrakt. Derfor takker vi ministeren for at have brugt ordet aftalefrihed i sin fremsættelsestale, og vi medvirker til at få dette lovforslag vedtaget.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg vil godt ønske hr. Kim Behnke tillykke med, at han har haft en god weekend. Det synes jeg altid er vigtigt, og jeg forstår egentlig også godt, at juleglæden er strømmet ind her små 14 dage, før den behøver at komme, for det må vække begejstring at se et så liberalistisk oplæg efter så mange års arbejde. Det vil jeg godt kvittere for.

Man kan måske modsat spørge, om det ikke vækker bekymring på den anden side at se Fremskridtspartiets helt åbenbare fornøjelse og glæde over, at det lykkedes.

Mit spørgsmål til hr. Kim Behnke skal være: Tror hr. Kim Behnke, at Fremskridtspartiet

nogen sinde var kommet så langt under en borgerlig regering, sådan som vi ubrudt havde det i over 10 år fra 1982 til 1993? Kan hr. Kim Behnke overhovedet forestille sig, at det var lykkedes at komme så langt under en borgerlig regering?

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Selv om hr. Villy Søvnal gerne ville have et ja eller nej til svar, sådan var spørgsmålet i hvert fald formuleret, er der sket mange ting i de senere år, som næppe var sket under de 10 år med Poul Schlüter som statsminister, selv om vi mange gange pressede på. Vi fik ikke dengang solgt Tele Danmark-aktier, og vi fik ikke dengang solgt andre spændende projekter.

Om dette lovforslag ville være nået så langt, uden at vi havde haft Lejelovskommissionen, tror jeg så til gengæld ikke. Det er den, der har været i stand til at få sorteret ideologisk bralderi fra og se, hvad det konkrete behov er, og hvad det er, et moderne samfund har brug for. Jeg tror i højere grad, det er det, der er udtrykt i de lovtjekter, vi ser foran os nu, end at det er Socialdemokraterne, der er gået hen og blevet liberalister. Så heldige er vi desværre ikke.

Jette Gottlieb (EL):

Da vores ordfører på området, hr. Keld Albrechtsen, ikke kan være til stede, vil jeg fremføre følgende på hans vegne:

Allerførst vil vi skarpt protestere over de alt for korte frister, der ligger i det her lovforslag. Som det også fremgår af hørings svarene, har der jo været ca. 7 dage for organisationerne, og der er kun gået 6 dage fra fremsættelsen til første behandling i Tinget. Det giver ikke lejlighed til en ordentlig behandling, og jeg vil gerne gøre boligministeren opmærksom på, at det virker utrolig arrogant, at han byder Boligministeriets samarbejdspartnere de arbejdsvilkår. Det kan man ikke være bekendt.

Indholdsmæssigt ser vi fire problemer, som udvalgsarbejdet i hvert fald må komme meget nærmere ind på en løsning af, end boligministerens kommentarer til høringspartnerne viser. Formålet med lovforslaget siges i fremsættelsen at være en liberalisering, der skal gøre erhvervslejeloven mere brugervenlig, men vi ser det nu nærmere som en endelig indførelse af wild westtilstande i boliglovene.

For det første ændres lejeafsetsættelsen. Det er nu ikke længere det lejedes værdi, der lægges